

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 166**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Tack så mycket för brevet och för att du förstod det med
 blockade. Det är så roligt med folksom förstod det, som inte
 kan förstås. Jag tycker också att det låter som skulle
 du vara friskare och det är bra skönt, men känner efteråt
 en själisk kris att det verkligen varit sjukdom, men
 då ^{man} står mist ipps i den kan man g' tro och se annat än
 att man kan så rätt i att vara olycklig att varit annat än
 rätt, jag känner mig också mycket uppiggad af att du kan
 var dig frisk. Tack också för det. Jag är synnerligen in-
 flimblet, mycket mer än i ungdomen, skulle vilja ha en
 liten trollkrets omkring mig därinnom alla vara lyckliga
 inte bara af människokärlek utan af reelt existentiella skäl.

Jag mån verkligen gäst af att få göra mig ett något stort ar-
 bete. Jag läser nu för därefterens näring väner och förtä-
 och det är mycket skönt sedan jag en allt efter generalen
 mest göra svårare, som trötta och göra mig. Materiellt att
 döna mån jag därmed g' lov. Jag har influensa i kroppen
 den sårer och sårer framförallt i benen, så jag håller
 mig inaktig. Jag säger heller inte till att skrivas och det
 var rätt nötkamret för mig att på detta enkla sätt kunna
 säga mig till eller och för öfrigt kunna slippa misser.

Jag är inte mycket illa stannad kan du förstå. Jag har det av
 bra. Jag kan ståta vad jag en behöver göra ändå och då
 går det ju rätt ingenting. Mamma är oppa nu och säger att hon
 är frisk —

Det du en sak som jag glömt är att gratulera Tine Teresita-
 där för en gona friska mig Tine föräldrar och morfar. Jag är
 verkligen så glad att det har lyckats att få henne till världen.
 Det tycks ju dock som skulle. Helena har tur med sig.
 Hon förhåller det också, hon har alltid gjort vad hon
 skulle. Hon är riktigt att vara glad af.

Jag har läst Schicks andra del. Den är inte på
 långa vägar så rolig som den första. Den handlar om pro-

poterna och man känner inte den så bra. Allt i hop har
ju varit en obegriplig nöra. Till höven för det svenska
människoförståndet, så får man dock meta ut att man
haft rätt i att finna alltså en nöra. Schiells bok består
merst i att tala om hvilka verser och rader, som äro blundade
om kvarandra, eller tagna ur sitt sammanhang, insatta
från främmande författare etc. och detta lärda plöckeri
blir rätt uformligt. Men den detta är gjordt känner på slutet
ett par kapitel af ett oerhört intresse om profeternas
personlighet och innebörden af deras läror. Man
förestår då hvad det andra tjänat till och begriper att på
detta fält skall bibelforskningen evant tjäna till att för-
stora karaktärerna och göra deras dikter verkligt sköna.

Har du läst om Gotthard Werners uttalen i Stock-
holm. Han har ju varit oerhört produktiv. Tänk en
sådan benymerlig figur med sitt utgånge med itali-
enskt sladder och sin Röst som tycker ha bestått af de
most upphöjda ämnena.

Det du, min Tös, du blir nog inte så som jag nu
slutar, jag är så dumm, så allt jag tror, att det är häst att
vilka hjärnan för att snart få den i stånd igen.

Det är intet farligt med mig och jag tycker mycket om
min vänn. Din sanna —